

drevne Forestillinger om, hvad en saadan Kontrol kan betyde; jeg behøver ikke nærmere at udvikle her, at den er meget vanskelig at føre, og at meget kan slippe igennem. Men at der fra alle Sider er en Tendens til at søge at begrænse saa meget som muligt til det legitime Behov, tror jeg at kunne sige med Sikkerhed.

Til det ærede Medlem Hr. Pinstrup vil jeg sige, at de Betragtninger, han gjorde gældende i Anledning af Pristallet, i Virkeligheden er Betragtninger, der har været fremme indenfor Valutakommissionen, og det lader sig ikke benægte, at Virkningen kan være uheldig i valutamæssig Henseende; men jeg spørger mig selv: Hvis vi ikke i vor Lovgivning for Statstjenestemændenes Vedkommende havde dette selvvirkende Apparat, som hedder Regulering efter Pristal, og hvis man ikke i Overenskomsten mellem Arbejdere og Arbejdsgivere havde et lignende, hvorved Lønnen delvis reguleres ligeledes efter Pristallet — hvad vilde da Følgen blive, naar Priserne faktisk steg? Følgerne vilde blive Lønkampe af en ganske anden og for vor Økonomi mere skadelig Art end den automatiske Stigning, der finder Sted som Følge af de vedtagne Regler. Jeg tror, det vil være farligt at ombytte dette med det andet.

Derimod er jeg ganske enig med det ærede Medlem i, at en pludselig eller meget brat Opgang til Pari vilde være ødelæggende for vort Erhvervsliv. Men jeg tror, at alle de Faktorer, som faar med denne Sag at gøre — og ikke mindst Bankerne — er fuldstændig klare herover, ønsker denne gradvise Stigning af Kronens Kurs og mener netop gennem Kursegaliseringsfonden at kunne modvirke eventuelle Muligheder for en alt for brat Opgang lige saa vel som Muligheder for en alt for brat Nedgang. Allerede nu at fastsætte i Lovsform Regler for en gradvis stigende Guldindløsning paa forskellige Stadier anser jeg ikke for muligt; jeg tror ikke, Forholdene endnu ligger saa stabilt, at noget saadant vil kunne være muligt. Men i Formaålet den gradvise Hævning af Kronen er jeg ganske enig med det ærede Medlem.

Til det ærede Medlem Hr. Korsgaard vil jeg blot sige, at jeg synes, det ærede Medlem noget undervurderede Fondens Betydning, naar han sagde, at det blot drejede sig om Udjævning. Der er dog ogsaa det andet vigtige Moment, der faktisk vil komme til at virke som en Forhøjelse af Kronens Kurs, nemlig Bortelimineringen af de skadelige Virkninger, som Spekulation

og Panik kan udøve; disse to Faktorer er efter min Opfattelse for en ikke ganske ringe Del Aarsag til den stærke Sænkning af Kronekursen, der har fundet Sted i de sidste Maaneder.

N. Johan Laursen: Det er gentagne Gange blevet fremhævet, som om jeg skulde have sagt, at Følgen af dette Lovforslags Vedtagelse vilde blive en Diskontoforhøjelse med en saadans Konsekvenser. Dette er ikke rigtigt. Jeg har kun fremhævet Diskontoforhøjelsen som en af de Muligheder, Udviklingen vilde kunne føre med sig, og naar jeg har gjort det, er det nok saa meget for tillige at faa fremhævet, at hvis vi kommer til at staa overfor en Diskontoforhøjelse, maa denne ogsaa efterfølges af en Forhøjelse af Indlaansrenten; Forholdet vilde ellers blive for ulige. Jeg nævnte i denne Forbindelse i Forbigaaende, at det vilde have Betydning i Spareøjemed lige overfor mange Familier, og det vilde for Resten ogsaa have Betydning i Betragtning af, at der i dyre Aar er skabt vanskelige Forhold for de Mennesker i vort Land, som har haft en mindre Kapital at leve af; en Kapital, med Hensyn til hvilken de havde regnet med, at den betød noget mere, end den under de forhaandenværende Forhold faktisk kom til at betyde. Dette var den ene af Grundene til, at jeg kom ind paa Spørgsmaalet om en Diskontoforhøjelse, ikke for personlig at anbefale en saadan, jeg anser mig ikke for kompetent til at skønne over, naar en Diskontoforhøjelse er nødvendig.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg vilde ligesom give det Udseende af, at Partiernes her i Rigsdagen ikke var bundet til nærværende Lovforslag. Dette kan maaske formelt være rigtigt, men af Valutakonferencens Betænkning, Side 4, saaledes som Statsministeren oplæste det, fremgaar det jo tydeligt nok, at Offentligheden maatte have en stærk Forventning om, at denne Sag maatte gaa sin rolige Gang, at det foreliggende Lovforslag — som jo er bygget over det oprindelige Forslag og enslydende med dette med Undtagelse af ganske faa Ændringer, der jo fra alle Partiers Side er erkendt for at være Forbedringer — maatte nyde hurtig og velvillig Fremme. Jeg kan for mit Vedkommende ganske underskrive de Bemærkninger, Statsministeren kom med, at det vilde formindske Lovforslagets gode Virkning, hvis vi ikke kan enes om at give det en hurtig og velvillig Behandling.

Jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, der gjorde gældende, at denne